

יחידה 14: ראש השנה פרק ב משנה ד

מסלול השאת המשואות

משנה זו היא המשנה האחרונה שעוסקת במשואות, בסוף היחידה סיכום לשלושת המשניות שעוסקות בכך.

משך הוראה מומלץ: 0.5 שיעור

מטרות

1. הישג **הבנה ופרשנות**: התלמיד יבין שהמשנה מזכירה רק את המקומות המרכזיים, וכן שההרים המופיעים במשנה, והגולה המוזכרת במשנה שהיא גולת בבל, משקפים את אותה תקופה, אך היעדים והמסלול היו יכולים להשתנות לפי מקומות היישוב היהודי.
2. הישג **הבנה ופרשנות**: התלמיד יבין את הסיבה/העיקרון לבחירת המקומות שעליהם מדליקים את המשואות (מקומות גבוהים ובולטים)

גוף השיעור – הבנה ופרשנות

דרך ההתבוננות במפה התלמידים יכולים לראות שההרים המוזכרים במשנה הינם בדרך לבבל. ההר הראשון הוא הר המשחה – הר הזיתים, שסמוך למקום בית הדין הגדול לכן שם מדליקים את המשואה הראשונה.

השיחה בין גלעד לבין אביו מעלה את השאלה – האם רק בהרים האלו השיאו משואות? הרי הם רחוקים מאד! לא ניתן לראות משואה ממרחק כזה (הרי אפילו את ירושלים היום עם כל האורות בקושי רואים). התשובה היא, כפי שכתוב שם, שהמשנה מתארת רק את המקומות המרכזיים, וביניהם היו הרים רבים נוספים. ניתן לקרוא על כך במאמרו של ד"ר ישראל רוזנסון 'בראשונה היו משיאים משואות בראשי חודשים' (תחומין ד).

משימה 2 בודקת את הבנת המשפט האחרון 'עד שהיה רואה כל הגולה לפניו כמדורת אש'. המשפט הראשון והאחרון נכונים, המשפט האמצעי אינו נכון – לא היו מדליקים מדורה גדולה, אלא כל אחד עם אבוקה בידו ומרחוק זה היה נראה כמו מדורה גדולה.

סיכום

במשנה זו התלמידים מסכמים את מה שלמדו על משואות בשלוש המשניות האחרונות, על ידי השלמת 'תעודת הזהות' למשואות.

אפשר גם להדגים את זה בסוג של משחק: התלמידים מכינים משואות בדומה למה שמתואר במשנה ג, ומתחלקים לקבוצות כאשר לכל קבוצה יש שם של הר. הקבוצות צריכות להרים את האבוקות לפי סדר ההרים המופיע במשנה, עד שרואים את כל הכיתה כמדורת אש...